

РЕШЕНИЕ

№ 129

гр. ХАСКОВО, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИГЛЕНА Т. ТЯНКОВА
Членове: МИЛЕНА Д. ПЕТЕВА-Г.А
ФИЛИП Ж. ФИЛИПОВ

при участието на секретаря РУМЯНА АЛД. ГИГЕЛОВА
в присъствието на прокурора А. Хр. П.
като разглежда докладваното от ФИЛИП Ж. ФИЛИПОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225600600245 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.313 и сл. в глава ХХІ от НПК.

С Присъда № 10/ 01.03.2022г., постановена по НОХД № 368/2021 г. по описа на Районен съд – Димитровград, подсъдимият З. Д. З. от гр. Д., е признат за виновен в това, че: На 14.02.2020г. в гр.Д., Х. област, при управление на МПС – лек автомобил „Порше Панамера“ с рег. № *****, нарушил правилата за движение по пътищата – чл.20 ал.1 от ЗДВП / *Водачите се длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват/* и чл.20 ал.2 изр. второ от ЗДВП / *Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението/* и при условията на независимо съпричинителство със С. Д. С. от гр.Д., по непредпазливост причинил значителни имуществени вреди на обща стойност 21 794 лв. в т.ч.- 20 743 лв. на л.а. „Порше Панамера“ с рег. № *****, собственост на „С.“ ООД гр.С. и „Т. К.“ ООД гр.С. и 1051лв. на т.а. „Мерцедес Спринтер“ с рег. № *****, собственост на „Е.“ ЕООД гр.Д., поради което и на осн.чл.343 ал.1 б. „А“, вр. чл.342 ал.1 и чл.54 от НК, е осъден на 7 месеца „Лишаване от свобода“, чието изпълнение на осн. чл. 66 ал.1 от НК е отложено за срок от 3 години. На осн.чл.343г от НК, на подсъдимият е наложено и наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 година, като е приспаднато времето през което за

същото деяние, е бил лишен по административен ред от възможността да упражнява това право.

Подсъдимият З. Д. З. е признат за виновен и в това, че: На 14.02.2020г. в гр.Д., държал огнестрелно оръжие – пистолет марка „EKOL“, модел „ Special 99“ с № EU ***** кал.9х22 мм., без да има за това надлежно разрешение, поради което и на осн.чл.339 ал.1 и чл.55 ал.1 т.1 от НК, е осъден на 1 година и 3 месеца „Лишаване от свобода“, чието изпълнение на осн. чл. 66 ал.1 от НК, е отложено за срок от 3 години. С присъдата, на осн.чл.23 ал.1 и ал.3 от НК, на подсъдимият З., е определено едно общо наказание измежду така наложените му, в размер на най- тежкото, а именно 1 година и 3 месеца „Лишаване от свобода“, чието изпълнение на осн.чл.66 ал.1 от НК е отложено за срок от 3 години и към него е присъединено наказанието „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 година, от което на осн. чл.59 ал.4 от НК, е приспаднато времето през което за същото деяние, е бил лишен по административен ред от възможността да упражнява това право.

Със същата присъда, подсъдимият С. Д. С. от гр.Д., е признат за виновен в това, че: На 14.02.2020г. в гр. Д., Х. област, управлявал МПС – товарен автомобил „Мерцедес Спринтер“ с рег. № *****, след употреба на наркотично вещество, а именно „тетрахидроканабинол“ /включени като наркотични вещества в Приложение № 1 към чл.3 т.1 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични/, установено по надлежния ред с химическа експертиза № И -3324/27.03.2020г. на ВМА гр. С., поради което и на осн. чл. 343 б ал.3 и чл. 54 от НК, е осъден на 1 година „Лишаване от свобода“, чието изпълнение на осн.чл. 66 ал.1 от НК е отложено за срок от 3 години и „Глоба“ в размер на 500 лв. На осн. чл.343г от НК му е наложено и наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 години, от което е приспаднато времето през което за същото деяние е бил лишен по административен ред, от възможността да упражнява това право.

Подсъдимия С. Д. С. е признат за виновен и в това, че: На 14.02.2020г. в гр.Д., Х. област, при управление на МПС – товарен автомобил „Мерцедес Спринтер“ с рег. № *****, нарушил правилата за движение по пътищата - чл.6 т.1 от ЗДВП /Участниците в движението съобразяват своето поведение ... с пътната маркировка/ и чл.63 ал.2 т.1 от ППЗДВП /Надлъжната пътна маркировка има следните изображения, наименования и значения: 1. „Единична непрекъсната линия“- М1. На пътните превозни средства е забранено да я застъпват и пресичат/ и при условията на независимо съпричинителство със З. Д. З. от гр.Д., по непредпазливост, причинил значителни имуществени вреди на обща стойност 21 794 лв., в т.ч.- 20 743 лв. на л.а. „Порше Панамера“ с рег. № *****, собственост на „С.“ ООД гр.С. и „Т. К.“ ООД гр. С. и 1051 лв. на т.а. „Мерцедес Спринтер“ с рег. № *****, собственост на „Е.“ ЕООД гр.Д., поради което и на осн. чл.343 ал.1 б. „А“, вр. чл. 342 ал.1 и чл.54 от НК, е осъден на 7 месеца „Лишаване от свобода“, чието изпълнение на осн. чл. 66 ал.1 от НК е отложено за срок от 3 години. На осн. чл.343г от НК на подсъдимия е наложено и наказание „ Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 година, от което е приспаднато времето през което за същото деяние е бил лишен по административен ред, от възможността да упражнява това право. С присъдата, на осн. чл. 23

ал.1 и ал. 3 от НК, на подсъдимият С. е определено едно общо наказание измежду така наложените му, в размер на най- тежкото - 1 година „Лишаване от свобода“, чието изпълнение на осн. чл.66 ал.1 от НК е отложено за срок от 3 години и присъединено наказанието „Глоба“ от 500 лв., както и наказанието „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 години, от което на осн.чл.59 ал.4 от НК е приспаданото времето през което за същото деяние, е бил лишен по административен ред от възможността да упражнява това право. Подсъдимите са осъдени да заплатят направените по делото разноси, а на осн. чл.53 ал.1 б. „А“ и ал. 2 б.„А“ от НК, е отнет в полза на Държавата, пистолетът „EKOL“, модел „ Special 99“ № EU ***** кал.9х22 мм., намиращ се на съхранение в РУ – МВР – Д..

Недоволен от присъдата е останал адв.Б. И. от АК - Хасково, който като защитник на подс.З. я обжалва в срок, с оплаквания за неправилност и незаконосъобразност. В жалбата се релевират доводи за недоказаност на повдигнатите на този подсъдим обвинения. Твърди се и допуснато от първата инстанция съществено процесуално нарушение, чрез изменението на обвинението за което липсвали предпоставки, понеже не се установили нови факти, които да не били известни на прокурора. С жалбата се иска отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимият З. да бъде оправдан. Алтернативно се иска връщане на делото на първата инстанция, за отстраняване на допуснатите съществени процесуални нарушения.

Присъдата не е обжалвана от подсъдимият С. Д. С., който в съдебно заседание пред настоящата инстанция посочва, че не желае да се присъедини към подадената жалба. В същата насока е и постъпилата молба от упълномощеният му защитник, който иска присъдата да бъде потвърдена.

Протест против присъдата не е подаван.

Пред настоящата инстанция бе прието като доказателство писмо от РУ-Димитровград, касаещо АНП по съставените против подс. С. АУАН.

Прокурорът от Окръжна прокуратура Хасково, намира жалбата за неоснователна. В пледоарията си заявява, че изменението на обвинението на подс. З. пред първата инстанция се наложило поради съществена промяна на констатациите от Автотехническата експертиза назначена от първоинстанционния съд, които били различни от тези на досъдебното производство. Прокурорът счита обжалваната присъда за правилна, обоснована и законосъобразна и иска да бъде потвърдена.

Подсъдимият З. се явява със защитникът си адв.И., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения, включително за допуснато чрез изменение на обвинението, процесуално нарушение. В пледоарията си защитникът счита, че от ПТП не могли да настъпят значителни имуществени вреди за лизингодателя, доколкото те подлежали на възстановяване от застрахователя. Твърди също, че ПТП настъпило единствено поради поведението на другия подсъдим като водач, а за пистолета намерен в автомобила управляван от подсъдимия З. посочва, че от назначената балистична експертиза, не се установило обективно, дали е огнестрелно оръжие. С тези доводи в резюме се иска отмяна

на присъдата и връщане на делото на първата инстанция, за законосъобразно провеждане на производството пред нея. Алтернативно се иска оправдаване на подс. 3..

Подс.3. в личната си защита, се придържа към изложеното от защитникът си, а в последната си дума иска да бъде оправдан.

Хасковският окръжен съд, като провери изцяло правилността на обжалваната присъда, по изложените оплаквания и служебно намира, че жалбата е основателна, но не изцяло по изложените в нея съображения. Присъдата следва да бъде отменена без въззивната инстанция да разглежда делото по същество, а то следва да бъде върнато на първата инстанция, за ново разглеждане от друг състав, от фазата на разпоредителното заседание поради следното:

Съдебното производство е образувано по обвинителен акт на РП Хасково - ТО Димитровград, с който против подсъдимите са повдигнати обвинения за престъпленията, за които са признати за виновни и осъдени с обжалваната присъда, с изключение на обвинението на подс.3. за престъплението по чл. 343 ал.1 б. "А", вр.чл. 342 ал.1 от НК, което е включвало в бланкетът си, нарушение на чл.21 ал.1 от ЗДвП. На досъдебното производство е установено, че с договор за финансов лизинг, „С.“ ООД - С. като лизингодател, предоставило лекия автомобил „Порше Панamera“ на М. 3. – лизингополучател, която според данните по делото е съпруга на подс.3., а той вписан в договора като трето задължено лице и на практика солидарен длъжник. Единствено при финансовия лизинг съгласно чл.343 от Търговския закон, рискът от случайното погиване или повреждане на вещта, е за лизингополучателя и той, а не лизингодателя е пострадал по смисъла на чл.74 от НПК, защото е легитимиран да предяви иск за обезщетение на вредите настъпили върху веща, от деликт. Няма данни лизинговият договор, да е прекратен. На досъдебното производство, на 09.06.2020г. 3.а е разпитана като пострадал и заявила, че желае наказателното преследване за причинените по лекия автомобил щети, да продължи. Независимо от това, както на досъдебното производство, така и в обвинителният акт, в диспозитива на повдигнатото на подсъдимите обвинение, за престъплението по чл.343 ал.1 б. „А“ вр. чл. 342 ал.1 от НК досежно вредите по лекия автомобил „Порше Панamera“, като носители на правото на обезвреда са посочените юридическите лица вписани в регистрационният му талон като собственици, а не действителният му носител – лизингополучателя. Така е допуснато съществено отстранимо процесуално нарушение, засегнало правото на защита и на двамата подсъдими по смисъла на чл.348 ал.3 т.1 от НПК, като е създадена неяснота досежно лицето на което в резултат на ПТП са причинени значителните имуществени вреди по лекият автомобил. Нарушението е засегнало и правата на действителният пострадал и довело до други нарушения, засегнали както досъдебното производство, така и съдебното пред първата инстанция и постановената присъда. Това е така защото, след като 3.а е съпруга на подс.3., наказателното преследване спрямо него за причинените от ПТП по лекия автомобил имуществени вреди, съгласно разпоредбата на чл.348б от НК е по частен ред – т.е по тъжба на пострадалия. Като не е съобразил изложеното, прокурорът не е изпълнил и задълженията си по чл.25 ал.1 т.6 и чл.50 от НПК,

а е и неясно, дали са налице основанията по чл.49 от НПК за служебно продължаване на наказателното преследване, поради зависимост на пострадалия от дееца. Практически съставомерността по чл.343 ал.1 б. „А“ вр.чл. 342 ал.1 от НК и за двамата подсъдими, се образува основно от вредите по лекия автомобил, които надхвърлят 14 МРЗ. Към момента на разпитите на З.а на досъдебното производство, разследването е било образувано за причиняване по непредпазливост при управление на МПС, на средна телесна повреда на съпругът ѝ - подс.З.. След привличането му като обвиняем, разпит на З.а не е проведен и не е уведомена за правото си по чл.343 ал.2 т.1 от НК, от което се възползвал св. Н. Д. като ***** на „Е.“ ЕООД -Д. - собственик на товарния автомобил, който заявил, че не желае водене на наказателно преследване за причинените по товарния автомобил имуществени вреди, които сами по себе си са и несъставомерни. Така е допуснато и нарушение в разпоредителното заседание, чрез непризоваването на З.а като пострадал, досежно вредите по лекия автомобил. Вярно е, че пострадалият не е сред абсолютно задължителните участници в разпоредителното заседание, но за законосъобразното му провеждане, призоваването на пострадалия е задължително, а провеждането на заседанието е допустимо при неявяването му по неуважителни причини или ненамиране на посочения адрес за призоваване в страната. В този смисъл е императивната разпоредба на чл.247 г ал.2 и ал. 3 от НПК която е нарушена и пострадалата лишена от правото да участва в разпоредителното заседание, да вземе становище по въпросите по чл.248 ал.1 от НПК, възможността да се конституира като страна ако желае, от тази по чл.24 ал.1 т.9 от НПК допустима до започване на съдебното следствие пред първоинстанционния съд. Посоченото е също съществено процесуално нарушение, свързано със законосъобразното провеждане на разпоредителното заседание и отстранимо, но не от въззивният съд.

На следващо място, при прочита на мотивите към присъдата, по отношение на подс.З. е допуснато и друго съществено процесуално нарушение, изразяващо се в противоречие между мотивите и диспозитива на присъдата. В проведеното на 28.01.2022г. съдебно заседание по искане на прокурора, на осн. чл. 287 ал.1 от НПК е допуснато изменение на обвинението на този подсъдим, досежно бланкета запълващ обвинението по чл.343 ал.1 б. „А“ вр. чл.342 ал.1 от НК. С изменението, нарушението по чл.21 ал.1 от ЗДвП вменено му с обвинителният акт е изоставено и вместо него му е вменено нарушение по чл.20 ал.1 и ал.2 изр. 2 от ЗДвП, за което с обжалваната присъда е признат за виновен и осъден. Същевременно в мотивите към присъдата за това престъпление, за подс. З., съдът не посочил актуалното му обвинение, а отразил повдигнато му с обвинителният акт по което, а не по актуалното което в мотивите не е обсъдено, отразил, че го признал виновен. Съдът с присъдата може да даде правилната квалификация на нарушението запълващо бланкета на чл.343 от НК, ако фактите се съдържат в обвинителния акт и по тях подсъдимият се е защитавал. Във всички случаи обаче, съдът следва да оправдае подсъдимия по неправилната квалификация запълваща бланкета, което в настоящият случай липсва. Пак в мотивите при излагане на фактите които съдът приел за установени, са отразени и констатациите на автотехническата експертиза на вещото лице Ч. досежно причините за ПТП, дали основание на прокурора на досъдебното производство да повдигне обвинение на подс. З. за нарушение

по чл.21 ал.1 от ЗДвП. Посочената експертиза на това вещо лице не е приобщена при събирането на доказателствата, поради замяната му за нея с вещото лице Н., чието заключение е изслушано и дало основание за изменение на обвинението на подс.3.. По този начин съдът в нарушение на чл.13 ал.2, чл.105 ал.2 и чл.18 от НПК, градил изводите си върху доказателства които не събрал и проверил лично. Същото се отнася и до посоченото в мотивите за прочетените показания на св.И. И., който не е разпитван на досъдебното производство, а в съдебното заседание на 09.11.2021г. е заличен. Изложеното представлява също отстранимо съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 348 ал.3 т.1 и т. 2 от НПК, като създава неяснота на волята на първата инстанция до степен правеща невъзможна проверката ѝ от въззивната инстанция и практически се приравнява на липса на мотиви, ограничава и правото на защита на подс.3. да разбере за какво престъпление и как извършено, е осъден.

Опорочено е също и проведеното съкратено съдебно следствие, като и тук е засегнато правото на защита на необжалваният подсъдим. В разпоредителното заседание, защитникът на подс.С. поискал разглеждане на делото по реда на чл.371 т.2 от НПК, доверителят му заявил, че признава изцяло фактите в обстоятелствената част на обвинителния акт и дал съгласие да не се събират доказателства за тях. Защитникът на подс.З. поискал разглеждане на делото при условията на чл.371 т.1 от НПК и дал съгласие да не се разпитват определени свидетели и вещи лица, поискал разпит на част от свидетелите, вещото лице по автотехническата експертиза за ПТП и допускане до разпит на поемните лица. В същата насока е и изявлението на подс.З.. По направеното искане защитникът на подс.С. и последният, изразили съгласието си. Съдът обсъдил въпросите по чл.248 ал.1 от НПК, приел че на досъдебното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимите и пострадалия, въпреки допуснатото такова и посочено в началото. Съдът приел също, че са налице условията за разглеждане на делото по реда на чл.371 т.1 от НПК. След това с определението е одобрено съгласието по чл.371 т.1 от НПК на подс.З. и защитникът му, за свидетелите и вещите лица обхванати от него, допуснати са като свидетели поемните лица и е назначена повторна автотехническа експертиза, възложена на вещото лице Н., поради смъртта на вещото лице Ч. С определение каквото не се изисква по НПК е отразено, че е прието становището на страните по въпросите на чл.248 ал.1 от НПК и делото насрочено за разглеждане по реда на чл.371 т.1 от НПК, за друга дата. В определението си от разпоредителното заседание, съдът в нарушение на чл.249 ал.2 от НПК, пропуснал да се произнесе по въпросите на чл.248 ал.1 т.3 и т.6 от НПК- относно мярката за неотклонение на подсъдимите и основно, дали на досъдебното производство са допуснати или не, съществени процесуални нарушения засегнали правото на защита на подсъдимите и пострадалите, макар това произнасяне да е било наложително. Освен това, след като е прието, че са налице основанията за разглеждане на делото по реда на глава 27 от НПК – съкратено съдебно следствие, съгласно императивната норма на чл.252 ал.1 от НПК, е следвало заседанието да продължи незабавно след разпоредителното, при спазване на

нормите в глава 27 от НПК, като съдът на осн. чл.372 ал.1 от НПК и независимо от упълномощените защитници, да разясни на подсъдимите правата им по чл.371 от НПК, което видно от протокола не е сторено. Вместо това в разпоредителното заседание е постановено единствено определение по чл.372 ал.3 от НПК, с което е одобрено съгласието на подс.З. и защитникът му, а за това на подс.С. и защитникът му, произнасяне липсва. По този начин е допуснато съществено нарушение на правото на защита на подсъдимите по смисъла на чл. 348 ал.3 т.1 от НПК и е опорочена процедурата по глава 27 от НПК. Това е така защото, за провеждане на съкратеното съдебно следствие по реда на чл.371 т.1 от НПК, определението по чл.372 ал.3 от НПК следва да обхваща одобрение на съгласието на всички страни, без прокурора, като то е гаранция за защита на правата им, а липсата му е винаги съществено отстранимо нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348 ал.3 т.1 от НПК, засягащо процесуалните права на страните и правото им на защита, което не може да бъде отстранено за пръв път от въззивната инстанция. По изложените съображения, обжалваната присъда следва да бъде отменена изцяло, а делото върнато на първоинстанционният съд за ново разглеждане от друг състав, от стадия на разпоредителното заседание.

Водим от горното и на осн. чл. 335 ал.2, вр. чл. 334 т.1, вр. чл.348 ал.3 т.1 и т.2 от НПК, съдът :

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Присъда № 10 / 01.03.2022г., постановена по НОХД № 368 / 2021г. , по описа на Районен съд – Димитровград.

ВРЪЩА делото на Районен съд – Димитровград, за ново разглеждане от друг състав на същия съд, от стадия на разпоредителното заседание.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____